

„Danstieren“, et ugentligt Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika, udgivet af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

„Danstieren“ udgives hver Tirsdag og Fredag. Pris pr. Aargang. De forenede Stater \$1.50. Udblandet \$2.00. Bladet udsendes i Fortifik.

Reaktion: A. M. Andersen. Alle Bidrag til „Danstieren“'s Indhold: Udførelser, Korrespondancer og Artikler af enhver Art, bedes adresseret: A. M. Andersen, Blair, Neb.

Entered at Blair Postoffice as second class matter. Advertising Rates made known upon application. I Tilfælde af Uregelmæssigheder ved Modtagelsen bedes man skrive til det stedlige Postbureau.

Paft. A. Sofgaard, West Grand, Ia., har taget imod kald fra Menigheden i Oatonna, Minn., og annekterede Menigheder.

Derfor mange af vore unge Piger vilde anvende lige saa megen Tid og Bliid paa deres Danse- og Fællesarbejde, som de anvender paa deres Uddannelse, saa vilde det betyde ikke saa lidt for deres egen Fremtid og for Samfundet tillige.

Enkel Meddelelse derhjemme fra rejsende Professor i Kirkehistorie ved Københavns Universitet B. Amundsen — er rimeligvis ved denne Tid rejst til Sicilien, hvor han vil blive vinteren over, og fælles holder han ingen Forelæsninger ved Universitetet i Vinter.

Paft. Benedict Nordentoft, som for en Tid siden rejste til Danmark i Anledning af sin Faders Død, kan i følge „B. A. i Udt.“ snart ventes tilbage til Amerika. Han vil saa atter tage fat paa Arbejdet for Grundlæggelsen af en ny Dansk Skole i det nye Land.

Hjemmene og Samfundet

I længere Tid har vi været nødt til at befotte os saa meget med Politiken, at det nu føles som en sand Lettelse at kunne give andre Spørgsmaal Fortrinnet.

Politikken angaar jo de store almindelige Samfund — Kommune, Stat, Nation. Og vi er jo Medlemmer af disse Samfund, saa deres Be og Betragtninger er os uafvendelige.

Derfor vil vi ogsaa, idet vi vender os fra den mere direkte Betragtning med Politikken, sige: Lad os endelig lide mere, at den er os uafvendelig.

Men skal det gaa godt i de store, almindelige Samfund, saa maa vi begynde længere nede. Staten vil aldrig — selv ikke under den bedste politiske Forfatning — blive nogen egentlig Opdrag.

Den vil end aldrig være eller blive i Stand til at reformere eller bevare sig selv imod Korruption. Selv om vi tager den almindelige Skole med under Begrebet Staten, saa forslaar det ikke, hvor ypperlig Skolen end er.

Det er „de Tusind Hjem“, det gælder om. Det er Politikens fornemste Op- gabe at værne om Hjemmene og det bl. a. for dens egen Skyld.

Den Hjemmet eller Hjemmene er Samfundets baade Rilde og Støtte. Hjemmet er det egentligste Samfund og det første Samfund, et Men- neske bliver Medlem af.

Der fødes Mennesket, her møder det den første Skærlighed, her fødes dets første Smil og Laarer. Her kommer dets første Barn og Umoder til Syne, og her mod- tager det sin første Tugt og Næstelse.

Her trykkes Barnets Gaver og An- læg sig, her lægges disse for første Gang i Brug. Hjemmet er og bliver Samfundets egentlige Opdrager og Reformator eller — dets Jordbærer.

Staar det godt til i „de Tusind Hjem“, saa tør vi haabe paa en god Fremtid i baade den ene og den anden Henseende.

Vend, saa er der kun ringe Haab om Forbedring.

Naar du derfor, Ven, tænker paa Samfundet, paa dets Højnelse og Forbedring, saa tænk paa det lille Samfund først.

Hjem! Hjem! Gud give os mange lykkelige Hjem, hvor Guds Raad og Ord raader, saa tør vi se Fremtiden i Møde med Haab.

Vor Hedningemission.

„Vedden for Kristus.“ Om end ikke i Form saa dog i Indhold er disse forte men ramnende Ord en aeldgamme, malmlærk Tone.

I den nytestamentlige Menigheds Stabets Morgen led de samme Ord faaledes: „Forkynder Evangeliet for alle Nationer.“

Denne Menighed fik blandt mange andre særlig to megetige For- jattelser med paa Bejen, nemlig disse to: „Se, jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende“, og „Hjælpes Forke (Magter) skal ikke faa Overhaand over min Menighed“.

„Forkynder Evangeliet for alle Nationer.“ „Forkynder Evangeliet for alle Nationer.“ „Forkynder Evangeliet for alle Nationer.“

„Forkynder Evangeliet for alle Nationer.“ „Forkynder Evangeliet for alle Nationer.“ „Forkynder Evangeliet for alle Nationer.“

„Forkynder Evangeliet for alle Nationer.“ „Forkynder Evangeliet for alle Nationer.“ „Forkynder Evangeliet for alle Nationer.“

marker, en Mission blandt Cherokee-Indianerne i Olla, og en Mission paa den Amur i Japan.

Bege disse Missioner har Herren befulgt med sin Velsignelse. Lys er der taendt i Mørket og Livet har opslukt Døden, og et godt Værk er begyndt paa begge Steder, der som en livskraftig Spire spreder videre Kristi Belysning ud i om- liggende Egne.

Nu vel, men det er særlig vor Mission i Japan, som jeg vil videre sige et Par Ord om.

1. At vi fik en Mission i Japan betragter jeg for min Del som en ganske særlig Gavn af Herren mod „Den forenede danske ev.-lutheriske Kirke i Amerika“.

Det har allerede bragt og skal videre bringe rig Velsignelse med sig ind i vore Hjerter, Hjem, Menig- heter og Samfund, alt efter som vi faar Sjælene og Hjerterne aabne derfor.

Det kirkefællesskab, der driver et kraftigt Missionsarbejde i Hedningegærdene — det lever, det vokser, det er velsignet. Det Samfund derimod, som ingen Mission driver, det er kun et Vidnesbyrd om aandelig Død og Formørkelse.

Den Dom vil ramme os, om vi Præster og Menigheder, der udgør den forenede danske Kirke, ikke vaagner op til et kraftigt, ihærdigt Hdre- Missionsarbejde.

Tillad mig at sige ligesom i ydmyg Broderlighed og Særlighed: Vi trænger til en stor Bækkelse blandt os for et fuldgyldigt og omfangsrigt Missionsarbejde i Japan. Hermed mener jeg ikke, at vi skal begrænse vort Hdremissions- arbejde blandt vore Landsmænd i Amerika.

Men jeg mener simpelthen, at vi maa udbede os den Raade fra Missionsens Hoved og Herre, at vi kunde faa en fordoblet Kraf, Lyst, Iver, Lid og Offervillighed i det velsig- nede Missionsarbejde, som allerede er begyndt baade i Hjemmissionen og Hdremissionen.

vi ættes og opeltes en levende Mis- sionsinteresse rundt omkring i Sam- fundet. Med stor Glæde vil jeg yde mit Bidrag ved saadanne Møder. Vedst kan jeg afse den sidste Søndag i Maanedens dertil.

Hermed være vor Hdremission værdt og inderligt lagt eder, kære Embedsbrødre og Menigheder, paa Hjerte.

I broderlig Erbødighed, G. V. Christianien.

Eftertrist. I ovenstaaende Stykke har jeg forsøgt at paapege den herlige Raade af Herren, at han har givet os en dejlig og velsignet Mission i Japan, og endvidere i samme Stykke har jeg appelleret stærkt til vor — Særlighed til og Forbøn for denne Mission.

Nu kan jeg imidlertid ikke slutte disse Tan- ker om Japanmissionen uden at sige til Samfunds- og Missionsven- nerne: Vi trænger til Midler hurtigst muligt til Japanmissionen. Vi skal nu i disse Dage afsende ca. \$900, og der er allerede flere Hundrede Dollars Understund for sidste Kvartal. Hvad er Grunden til Understunda? Det er dette, at ca. \$700 er givet allerede til en Kirke, og det er godt og vel; men vore Mis- sionsærers Opfold maa staa, først paa Sjelen — endelig, Venner, først blandt vore Offere.

Men jeg nærer det Haab, at naar I nu, kære Missionsvenner, hører at Japanmissionskassen trænger hurtigst muligt til mindst \$1000, saa vil I straks, enten selv eller ved eders Præst, indsende en Gave til denne Mission.

For en Tid siden, da jeg anmodede Venner om Hjælp til Missio- nen, kom en Ven og sagde til mig: „Jeg ser af Bladet, at der tiltrænges Hjælp til Missionen...“ her er \$50

Venner, saa snart I nu læser dette Stykke, tag saa Beslutning og jend pr. omgaaende en Gave til vort Samfunds Kasserer.

„Thi Kristi Særlighed tvinger os!“ Med Særlighedens Hjælp. G. V. Christianien.

at det ikke gaar dig som flere andre (desværre). Din gamle Præst rejser. I faar en ny. Hjælp ham straks, at ikke han skal finde ud, at han staar alene, og at I stædte viser til- bage paa eders gamle Præst og si- ger, han kunde have gjort det saa- dan og saadan. Der ligger sikkert en stor Fare for, at hvad en Præst har bygget op i flere Aar i en Menig- hed, det kan saa let blive ødelagt i kort Tid, fordi I ikke giver eders nye Præst den Sjælv og Støtte, som I dog er berettigede til som Medlemmer af Menigheden. Og bed for ham og hans Arbejde i Frem- tiden.

Vestager du i alle Møder? Ja, derom behøver jeg vel ikke spørge. Forsøger du at drage flere til Mø- derne? Hvis du har lidt Sangstem- me, saa brug den. Sang er en me- get god Hjælpemiddel til at drage Folk til Kirke. Støtter du Hedningemis- sionen? Tænk, hvor Mange der kan blive vunden for vor Frelser, ved Lidt Offervillighed og ved inderlig Ven. Du unge, huil paa, den haardt traangte Kirkebygning i Japan. Ar- bejder du for, at vi skal faa den indreft? Veder du for vore Udjen- dinge derude?

Og saa du unge Mand. Huil paa, at vi mangler Arbejdere i vor Ger- ning. Tænk det over nøje, og lad dig ikke afkrælle af lidt Bengevanfælig- heder. Funder du ud, at det er din Serres Billie, at du kan bruges, saa kommer det ogsaa nok med Hjæl- pen dertil.

Men tænk nu lidt over, hvad du kan gøre, hvis du vil, og det for- udiætter jeg, og naar dig selv over for Guds Raad og bed om mere Kraf og Naade til din Gerning, saa skal du se, at vi skal nok vinde Fremgang for vort danske Folk, vi bor blandt.

Vær fremfor alt fænd imod dig selv og imod andre. Tal til din nær- meste Omgangskreds om, hvor godt det er at høre til Guds udvalgte Folk. Dog er der langt fra givet alle den Magt og Naade at kunne trænge ind paa et vantro Menneske, men en Ting kan du, du kan bede, og selv om vi ikke altid ser Resulta- tterne, saa vær forvisset om, at de nok skal komme før eller senere; in- gen oprigtig Kristen tænker på at gøre Guds Dre. Selv om det man- gen Gang kan se fort ud i din egen Tilværelse, saa huil paa stadiet at bede om Kraf fra oven, da saadanne Tilfælde maatte kan faa stor Be- tydning for hele dit øvrige Liv.

Skrivener af disse Vinter kunde for- tælle dig lidt derom; men maatte der en anden Gang vil blive Vej- lighed dertil. Skriv i vore Blade. Selv om du ikke er en Skriva, saa forsøg det dog en Gang, skulde det mislykkes første Gang, saa bedre Lykke næste Gang.

Stal ved Særlighed skrive lidt om Arbejdet blandt Ungdommen i Dan- mark og Indtryk fra min Rejse der i Sommer. Lad mig med det samme benytte Vejigheden til at overbringe en Bille fra en Forsamling af 2,000 unge Mand, forsamlede til Fæst i Anledning af A. B. U. M. Ungdomsafdelings 25-Aars Jubilæum i København.

Paul Peterien, Westbrook, Me.

Guorledes en Bibel kom ind i Tibet. Rina-Indlandsmissionær M. Beauchamp fortæller følgende Traf: „For nogle Aar siden folgte jeg et tibetansk Evangelium til en Mand, som rejste hjem til sit Fødeland Ti- bet. Han skulde rejse en 15 Dages Vej til det nordvestlige Tibet. Da han kom hjem, gif han hen til en Lama med Evangeliet. Denne læ- ste det og talte med sine Venner om det. Da de alle fandt, at det var noget ganske forunderligt, sendte La- maen Bud efter Manden og sagde: „Det ser ud til, at denne Bog blot er en af en Række Bøger. Kan man ikke faa dem alle sammen?“ For nu at den store Lama kunde faa sit Ønske opfyldt, sendte han Manden hele den lange Vej tilbage igen for at faa en fuldstændig Bi- bel. Paa denne Maade er Bibelen bleven et stille, men stærkt Bidne for Gud inde i det inderste Aften, hvor ingen Missionær kan trænge frem.

hvad gør du? Og hvad bør du gøre?

Underligt nok, at dette Spørgs- maal saa sjældent kommer op in- den for vore unges Kreds og særlig hos vore Ledere. Tænk, hvor meget kan en ung dog ikke gøre, og jeg mener naturligvis troende unge. Det er dog ikke min Mening at blive en Rettelser for eder, men min Hensigt var at samle nogle spredte Tanter og muligvis derved opmuntre de unge til mere Arbejds- lyst for Guds Riges Sag og Frem- gang.

I unge troende, huil dog paa, at Ungdomstiden er den Tid, da vi har de bedste Betingelser for at tjene vor Herre og være Vidner for indførelsaaende unge. I unge Pi- ger er de store Byer, ved I, hvad der er en lille Gerning for eder med lidt Hjælpsomhed og lidt tro Arbej- de. Gør I. Eks. lidt frivillig Dia- konisfjerning i eders Omdreks- hvor stor en Gerning er det ikke at komme ud og sprede lidt Lys i et fattigt Hjem eller et Sted, hvor der er nogen Igg; jeg mener selvfølgelig uden for Menighederne. Og har du fundet det Hjem, hvor der er lidt mere Indgang for dig, saa gaa langsomt og stille fremad med Bøn til Gud, at din lille Gerning maa lykkes. Glem heller ikke, at du for et Par faa Cent kan faa lidt Blom- ster. Hvor kan lidt af Naturens Farvepragt ikke opmuntre en stat- fels Igg og blive dig en uunderlig Hjælp til at hjælpe dem, hvor du kan; vig heller ikke tilbage for en falden Sjæl, men vis, at netop for saadanne er Guds evige Himmel aaben. Saaer ikke saadant et Men- neske ved at lade forstaa, at du for- gæter det paa nogen Maade, men bed og bed om Bistand fra oven til, at ogsaa du maa være et Redskab til saadannes Frelse. Udspred Traf- tater; vi har jo saa mange skønne Voviser paa, hvordan de har spredt Mørket og kastet Lys ind i mangan Skjal. Hvad gør du blandt dine Arbejdsammerater. Du er vel dog et Bidne i din egen Opdræden, at du hører Gud til? Og saa er der en Ting, som jeg særlig vil lægge eder paa Sinde. Støtter du dine Præste- folk, alt det du kan? Eller pas paa,